

MILOTICE

ZIMNÍ ZPRAVODAJ

4/2020
XXII. ročník

OÚ Kontakty

Starosta, místostarosta
518 619 479

Matrika, evidence obyvatel,
podatelna
518 619 541

Kabelová televize, hlášení
518 619 047

Poplatky, hřbitov, účetní,
majetek obce
518 619 642

Správce hřbitova
724 798 012

Škola
518 619 490

Kultura
724 760 296

Sběrný dvůr
724 798 013

podatelna@milotice.cz

starosta@milotice.cz

kultura@milotice.cz

mistostarosta@milotice.cz

poplatky@milotice.cz

finance@milotice.cz

-www.milotice.cz-

Slovo starosty obce

Tak nám ten „zvláštní rok“ rychle uběhl. Hezký letopočet 2020 nám dlouho bude ležet v paměti. Otázkou zůstává, zda byl zvláštní tím, že byl pouze rokem, kdy nás pronásledovala virová pandemie, nebo odrazovým můstkem, od něž se budou započítávat další stejně postižené roky. Čas ukáže, jak se lidstvo dokázalo s virovým nepřítelem popasovat, zda a jak nad ním vítězí.

Chci zůstat optimistou a věřit, že nás čekají „lepší zítřky“, jak nám bylo v mých školních letech vtoukáno do hlavy. Třeba se jich konečně dočkám, co na tom, že v pokročilejším

věku. Předchozí úvahou jsem nechtěl zlehčovat těžkou situaci, která mnohým z našich rodin obrátila svět vzhůru nohama, pouze jsem se snažil nastínit už zmiňovaný a tolik potřebný optimismus. Snad nám vydrží nejenom po celé vánoční svátky ale i v průběhu celého příštího roku 2021.

Přeji všem krásné prožití Vánoc, pevné zdraví a pohodu ve vašich rodinách a také přání, které se ke končícímu roku váže – ať se vám vyhýbají nepříjemná, nejenom virová onemocnění. To vám ze srdce přeje

Josef Levek, starosta obce

Z jednání zastupitelstva

ZO dne 3. 12. 2020

Schvaluje:

- rozpočtové opatření č. 7/2020
- prodej pozemku parc. č. 745/12 o výměře 27 m²
- prodej pozemku parc. č. 2710/30 o výměře 24 m²
- vyvěšení záměru na prodej pozemku parc. č. 727/13 o výměře 239 m²
- prominutí nájmu nájemcům obecní hospody a penzionu Na Zámecké
- poskytnutí příspěvku ve výši 10 000 Kč FK Milotice
- spolufinancování inženýrských sítí v ZTV „Záluží II“ ve výši 60 000 Kč
- přijetí pozemku parc. č. 754/113 o výměře 81 m²
- podání žádosti o dotaci na MMR na rekonstrukci tělocvičny ve výši 4 200 000 Kč

- podání žádosti o dotaci na MMR na stavební úpravy bývalé MŠ ve výši 9 300 000 Kč

ZO dne 21. 12. 2020

Schvaluje:

- obecně závaznou vyhlášku o svozu komunálního odpadu
- rozpočet obce na rok 2021
- rozpočet základní školy a mateřské školy na rok 2021
- prodej pozemku parc. č. 727/13
- přidělení dotací spolkům
- členy inventarizační komise
- úpravu pravidel přidělení dotací spolkům

Pověřuje:

- starostu obce provedením rozpočtového opatření do 31. 12. 2020

Ohlédnutí za sezónou v konímě

I když jsme letošní zahájení sezóny v konírně museli trochu posunout, návštěvníci určitě nebyli zklamáni. V konírně se vystřídala, kromě stálé expozice krojů a krojových panenek, také výstava k osvobození mikroregionu s názvem „Poslední dny hákového kříže“. Ta je v současné době k vidění v Internacním táboře ve Svatobořicích. Od konce června po celé prázdniny si mohli turisté prohlédnout fotografie Dalibora Gregora s názvem Jízda králů-hrdost-úcta-tradice a sezónu ukončila výstava z Letní školy folklorního malování ve Skoronicích. Nejenom děti ze Skoronic, ale i z široké-

ho okolí, se během několika dnů pod vedením malířky Lenky Jurečkové snažily zachytit krásu našich krojů a vzorů typických pro náš region.

V konírně se snažíme také o zkvalitnění služeb pro návštěvníky. Před zahájením sezóny byla zrekonstruována veškerá elektroinstalace a v září byl nainstalován platební terminál, díky kterému je možné u nás platit kartou.

I přes různá omezení se sezóna nakonec vydařila a doufám, že v příštím roce se ve zdraví sejdem na některých z akcí mikroregionu.

Lucie Vlčková

Společenská kronika

Jubilanti

říjen

- 80 let Ludmila Neduchalová
- 81 let Antonín Kopl
- 82 let Růžena Glöcklová
- 84 let Ladislava Provazníková
- 89 let František Kunderata

listopad

- 81 let Ladislav Dobiášek
- 83 let Martin Neduchal
- 87 let Marie Šťastná

prosinec

- 81 let Marie Kasanová
- 82 let František Krist
- 84 let Terezie Dobešová
- 87 let Michal Gregorovič
- Růžena Rajsiglová
- 92 let Jan Příkazský
- 93 let Jan Rančík

Narození

září

Amálie Kristová

říjen

Oliver Hartman
Marian Krist
Antonie Neduchalová

listopad

Ester Křížová
Adéla Josefína Čožíková
Matyáš Paytok

Úmrtí

září

Zdeňka Trpíková

říjen

Marie Knotková
Ladislav Lunga
Anna Kopřivová
Jiřina Šnajdrová
Anežka Procházková

listopad

Jan Skládal
Anna Šťastná

Ke zveřejnění jmen výše uvedených osob byl dán souhlas.

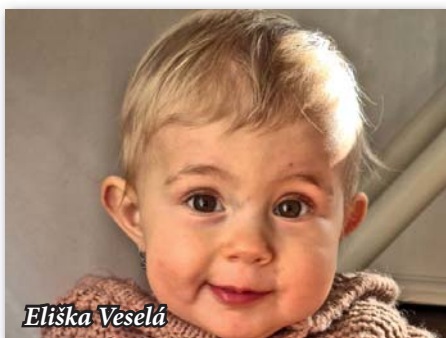

Vítání občánků do života

V sobotu 26. září mělo proběhnout v oranžerii SZ Milotice pravidelné vítání nejmenších občánků naší obce. Bohužel situace nedovolila, abychom se sešli, a tak starosta a místostarosta roznesli připravené dárečky do jejich domovů. Rodiče jsem požádala, jestli by alespoň zaslali fotografie svých dětí. Jsem ráda, že všichni mé žádosti vyhověli, a tak se můžete prostřednictvím zpravodaje s dětmi, kterým přejeme v životě jen to nejlepší, seznámit.

Lenka Knotková

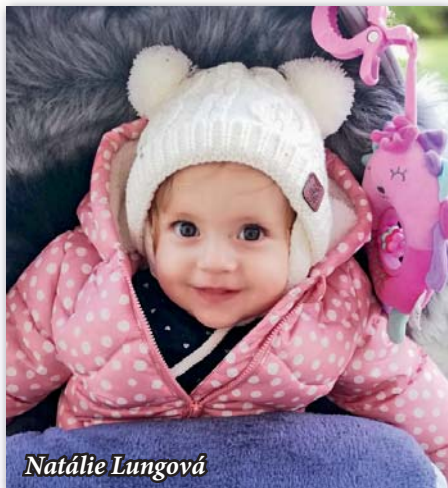
Adriana Fröhlich

Matěj Neduchal

Elizabet Páleníková

Natálie Lungová

Nina Budíková

Matyáš Gavlík

Eliška Fotrová

Eliáš Mráz

Jiří Kašuba

Barbora Knotková

Matyáš Koplík

Tom Jelínek

Nela Schüllerová

Nikolas Gazda

Martin Hofr

Změna sazby za svoz komunálního odpadu

Každé navýšení ceny vyvolává negativní emoce. Je to pochopitelné, nikomu se nelíbí sahat hlouběji do kapsy. Nicméně neustále narůstající náklady za svoz odpadů přiměly členy zastupitelstva ke změně nastavení systému, protože roční poplatek ve výši 500 Kč na občana není dostačující. Stojí za tím mimo jiné nárůst cen za svoz a uložení odpadu, a to i za ty komodity, za které jsme byli ještě začátkem letošního roku honorováni. Mám na mysli papír a biologický odpad. Zatímco jsme si obojí nechali za úplatu odvázet, dnes za tyto služby platíme.

Někdo možná namítne, že by bylo jednodušší zrušit motivační a evidenční systém pro odpadové hospodářství, který byl v obci před pár lety zaveden. Ale byla by to určitě cesta zpět, nechceme rušit něco, co se osvědčilo, jak z hlediska úspory občanů, tak především z ekologického aspek-

tu. Proto dochází ke zmiňované úpravě, o které rozhodlo zastupitelstvo obce na svém posledním jednání, a zvýšilo částku na 800 Kč pro lidi v produktivním věku. Pro občany nad 65 let věku je navýšení jen o 100 Kč.

Změnou sice dochází ke zvýšení poplatku, ale zároveň se zvyšuje možnost dosáhnout větší slevy. Nově máme možnost získat až 80 % ze základní sazby za předpokladu, že budeme opravdu efektivně třídit. Konkrétně se maximální úspora zvýší ze současných 350 Kč na 640 Kč. A to už stojí za námahu a přemýšlení, zda třídit, či nikoli. Pokud si s „chladnou hlavou“ spočítáme, že osoba, v jejíž rodině se úsporně třídí, běžně platí částku kolem 250 Kč za rok (mohu doložit i nižší částky, je to opravdu individuální), po navýšení může jít o sumu v řádu stokoruny, docházíme k závěru, že se zvýšení v našich

peněženkách zas tolik razantně neprojeví. Navíc, přepočteme-li to na měsíční platbu, jde o částku, za kterou si v obchodě nepořídíme ani malou svačinu.

Na službách pro vás se nic nemění, dále si můžeme nechat odvést plastové pytle od domu, využívat sběrných míst, a především využít svozu popelnic a služeb sběrného dvoru. Podotýkám, že dále zůstává v platnosti osvobození od poplatků pro osoby nad 80 let a na každé třetí a další dítě v rodině.

Věřte, že ani toto navýšení úplně nepokryje všechny náklady za odvoz a uložení odpadů, ale podstatně sníží ztrátu a uspořené peníze můžeme použít účelněji. Snad si všichni uvědomí, že téma odpadů je celosvětovým problémem, a další nepopulární řešení budou v budoucnu nezbytná.

Josef Levek, starosta obce

Vážení spoluobčané,

aby toho nebylo o odpadech málo, musím vám zde ještě připomenout zásadní informace k tříděnému odpadu. Níže uvedené informace jsou zvláště důležité proto, abyste mohli čerpat co možná nejvíce slev za tento odpad.

Jako první musím zmínit potřebu identifikace pytlů. Ke kódu, který správně lepíte, je i stejně důležité napsat nesmazatelně číslo popisné. Kódy se často, zvláště při podzimním sychravém počasí a za deště, odlepi. Potom se samozřejmě žádné bonusové body nezapočítávají. Další neméně důležitou věcí je váha. Důsledně ji prosím kontrolujte. Systém je nastaven tak, že automaticky přičte bonusové body pouze za odpad s předepsanou váhou.

Tedy:

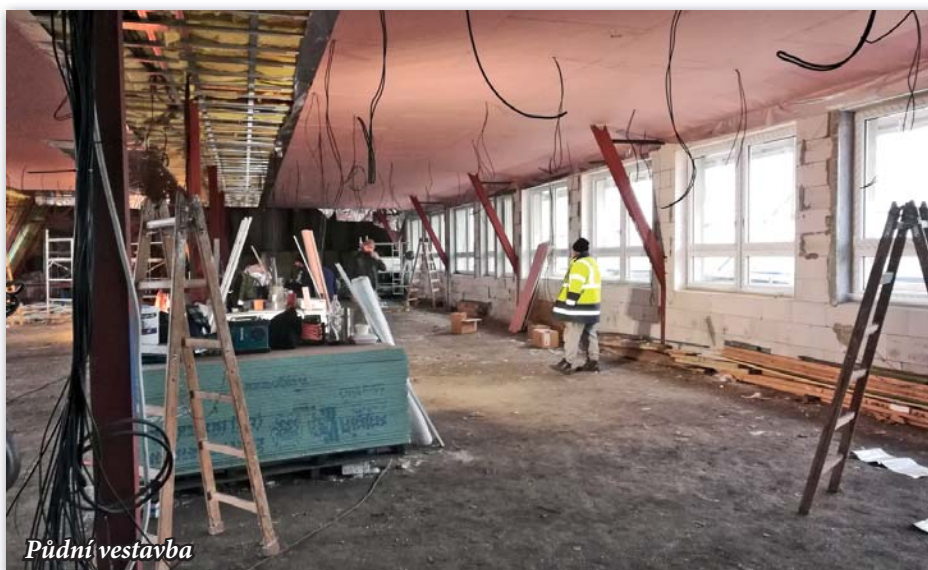
- plasty: 2,5 – 4,5 kg;
- papír: 5 – 10 kg;
- plechovky: 5 – 10 kg;
- jedlý tuk a olej – minimálně 2 litry;
- drobné elektrozařízení: bez váhových limitů, zabalit do tašky.

Třídit odpad je důležité nejen proto, že jsou za něj bonusové body a za ty pak sleva, která může nově činit až 80 % z poplatku za svoz odpadu. Dalším neméně důležitým aspektem je snižování množství komunálního odpadu. Proto vám za to patří velké poděkování.

Investice a rekonstrukce

Každý rok chceme realizovat i větší investiční akce, které jsou už delší dobu plánované a které větší mírou přispívají ke zlepšení občanské vybavenosti v Míloticích. Většinou bohužel nejsme finančně schopni tyto investice realizovat sami, a tak zkoušíme podávat projekty v rámci dotační politiky EU a ČR.

Jak jistě víte, v letošním roce se podařila rekonstrukce školní kuchyně. A co ještě běží, je půdní vestavba učeben základní školy. Tam jsou prodloužena obě schodiště, kompletně dokončen výtah, osazena okna v mansardové střeše. V těchto dnech probíhají práce na elektroinstalacích a montáži sádkokartonových konstrukcí. Věříme, že nedojde k žádným nečekaným komplikacím a žáci a učitelé

Půdní vestavba

naší školy budou moci nové prostory vyzkoušet ještě do konce školního roku 2020/2021. V závěru tohoto roku by mělo ještě dojít k doplnění herních prvků dětských hřišť u základní školy a na fotbalovém hřišti. V jarních měsících ještě dojde k instalaci workoutového hřiště ve fotbalovém areálu.

V roce 2021 bychom rádi realizovali další nákladnější investice. Zejména se jedná o rekonstrukci tělocvičny základní školy, revitalizaci parkoviště a veřejných prostranství u kulturního domu. Dále jsou to rekonstrukce bývalé MŠ na Rafandě pro potřeby spolků a výstavba bytů nad poštou. Všechny tyto akce jsou (díky své finanční náročnosti) podmíněny spolufinancováním z dotačních programů EU, případně z národních dotací.

Závěrem vám chci popřát krásné a pohodové prožití vánočních svátků a v novém roce hodně zdraví a štěstí.

Radek Šeda

Výtah

Práce v obci

Práce v obci

Nejenom kapela Anomie se loučila s dlouholetou zkušebnou

V sobotu 3. října se naposledy rozezněly nástroje na magickém místě, které dvacet let sloužilo jako zkušebna pro mnoho hudebních těles všech možných žánrů. Kapela Anomie byla poslední kapelou, která ji pravidelně aktivně využívala. Její členové se tedy rozhodli, že uspořádají veřejnou rozlučku se zkušebnou. Ta totiž dvacet let nespojovala jenom muzikanty, ale také obyvatele obce. Ti si do ní chodili poslechnout místní kapely, kterých se v ní vystřídal opravdu hodně. Nebyla tedy jen místem, kde zkoušely kapely. Byla místem, kde se potkávali lidé, kde se navazovala kamarádství a kde vládla vždy přátelská atmosféra.

Troufáme si tvrdit, že mnoho ze čtenářů si vzpomene na nějaký zážitek, který má se zkušebnou spojený. Přínejmenším si alespoň někteří vybaví, že když procházeli v pátek nebo v sobotu večer kolem, slyšeli bicí, basy a kytary. Mnoho místních kapel ji využívalo jako místo, kde skládaly hudbu, a tu pak hrály na koncertech po celé České republice, ale i za hranicemi. Třeba až v daleké Austrálii, na Tchajwanu nebo v Polsku.

Zkušebna kapelám mnohé dala, proto si zasloužila rozlučku, která byla díky hojně návštěvě více než důstojná. Sešlo se opravdu mnoho lidí, kteří vytvořili nezapomenutelnou atmosféru. Před zkušebnou vystoupily kapely Anomie, Rabbit Slow a jako hřeb večera hudební těleso poskládané z muzikantů, kteří v ní zkoušeli jako jedni z prvních. Po odehrání koncertů lidé ještě dlouho do noci zůstali v útrobách zkušebny a vzpomínali, jak tomu nejednou bývalo po zkouškách kapel. Všem se s ní loučilo těžce. Její nezapomenutel-

nou atmosféru si však lidé mohou v sobě přenést na jakákoliv jiná místa. Tím stará zkušebna prakticky nikdy nezanikne.

Chceme poděkovat všem zúčastněným, muzikantům, rodině Kristových a obci Milotice za pomoc s organizací. Po zkušebně zůstala poslední aktivní kapela, která v ní zkoušela, kapela Anomie. Ta svoji činnost ještě zdaleka ukončit neplánuje. Ať už bude Anomie zkoušet na jakémkoliv místě, vždy v něm bude chtít zachovat ducha staré zkušebny. Tedy místa, kde mají dobří lidé, hudba, zábava, sranda a přátelství vždy dveře otevřené. Díky všem za podporu.

(napsali členové Anomie)

Kde domov můj?

Koncem měsíce října pravidelní diváci soutěže České televize Kde domov můj? zbystrili, když mezi soutěžícími uviděli známou tvář. A tak celý pořad okamžitě nabral na zajímavosti, protože jsme na jedinou měli jasného favorita, kterému budeme držet pěsti, a doufat, že je natolik chytrý a pohotový, že se probouje až do finále. Asi nás bylo hodně, protože Jarek Grufík, onen soutěžící, o kterém píšu, skutečně vyhrál. Nedalo mi to a položila jsem mu pár otázek:

Koho napadlo, aby ses přihlásil do soutěže?

Mňa. Kdysi sem zadírl u TV a zbudil sa zrovna, dyž jakási Vlkošanka zvala na milocký zámek. Ja fix, pověděl sem si, esli tam nechodijú inší Miločáci, tož mosím asi já, nedá sa svítit. A taky by ňa vlastně zajímalo, jak to ftej televizi vypadá, esli opravdu přidává 10 kilo, esli to není zfi-xlované a tak všecko kolevá okolo.

Kolik času uplyne od podání přihlášky, než proběhne natáčení?

Na zámek pozvalo určitě už hafl přespol-ňáků, beztak nic inšího v okolních dědi-nách nemajú, tak sem si řekl, že já pozvu k Šidlenám, to zná málokdo a zámek je z tama též vidět. Tož sem to tak jaksi odhadl, aby sa to vysílalo před letošním festivalem, a přihlásil sa nejak v listopadě, tuším. Točit sa mělo v okolo šlahacky, ale vletěl do toho kovid, tož nakonec to bylo až před vinobraním.

Musels odpovídat při přihlašování na nějaké otázky?

Chtěli vidět notářem ověřené vysvědče-ní od školky až po maturitu, dobrozdání z obce, esli náhodú (moc) nepiju a veliko-sť botů. Né, dělám si prču. Poslali ně enom emailem testík, kerý sem vyplnil na čas, a to bylo asi fšecker.

Jak probíhalo natáčení?

Původně sem chtěl ít do AZ-kvíza, ale tam zrovna nebrali, tož sem sa dál do „Kde domov můj“. Enomže to je až f Praze, tož sem stával o štyrech ráno, abych byl na půl devátú na Kafčích horách. Všecko to majú narychtované (natáčajú štyry díle za deň): ujál sa nás milý hoša, podepsali sme nejaké papíry, prepudrovali ně moje vysoké čelo, abych neházal prasátka a nezhořala jim čocka, potom zvuková zkúška a došél mistr Háma.

Režisérka hned poznala, že je jakýsi pošulaný, tož sa přiznal, že večer uvádál Sportofca Středočeského kraja. Ale proto-že je fakt profík a borec, tož sme to sjéli všecko skoro napoprvní. A podplatěné to nebylo – dovězl sem mu sice sedmič-ku бага, ale zostala v kabeli, tož ju dostál až po výkonu. Jo, a chválil si ho potom velice. Eště ně nekdo može říct, že bago je podřadná odrúda a nehodí sa na víno! Mám to včil písemně od Majstra Hámy.

Byl jsi nervózní?

Nervózní sem byl enom, aby sa ně poda-řilo správně pozvat, a na to sem sa mosěl

dostat do druhého kola. No, moc sem nepozval, Aleš nenechal nic náhodě a po-řádně ňa nepustil ke slovu, a aj to, co sem pověděl, potem z půlky vystřihli. Z otá-zek a všeckého okolo sem sice vyklepaný nebyl, ale na nejaké juchání a fórky sem si netrúfál, takže sem nakonec vypadal, jak dybysem zjedl pavúka a měl každú chvílu vylézt. No, zážitek to byl parádní, každému doporúčuju, lepší jak skákat na štranku z mosta, a aj skákání padákom ně připadlo nudnější. V životě sa ně víc adre-nalínu vyplavilo, dyž sem jako děcko za-pomněl vyzvednúť bráču ze školky, nebo dyž sem sa bál, abych došél dom ze střešní a udržál čistě gatě.

Jak naložíš s výhrou?

Najvětší výhrú bylo, že ně to všeci přáli a fandili, fakt sem ani náznakem nepo-znal, že by sa nekdo posmíval nebo zá-viděl. To mňa opravdu velice překvapilo a potěšilo, a to byl asi najpěknější zážitek. Aj dyž sa jeden nemenovay našel, co si hned druhý deň došél počat peníze. Jak dyby si jako místostarosta nevydělál dost miliónů. Ale snádť to myslél ze srandy, jak ho fšeci známe. A hospody byly zavřité, tož peníze ně eště zostaly. Každopádně děkuju fšeckým za podporu a běžte si to taky zkusit! Nemosíte zrovna do sútěže, prostě sa vykopte od televize a uděľajte si ten adrenalín sami – běžte hrát fotbal, do živého betléma nebo darovat krév, výteč-ný pocit za to stojí!

Lenka Knotková

Místní knihovna

Aby vyšel tento čtvrtletník, bylo nám všem „mluvčím spolků“ za-dáno: „Pište, o čem chcete, jen ne o covidu.“ Protože se za poslední tři měsíce díky té nemoci, jejíž jméno se nesmí vyslovit, nic pod-statného nedělo, napíšu zde malé zamyšlení, chcete-li úvahu, na téma K čemu jsou knihy v dnešní době?

Obecně se čte méně a méně. Není to stížnost, je to holý fakt. Taková je doba internetu, sociálních sítí a všudypřítomných médií. Doba je zrychlená, vše musí mít náboj, razanci a neustálou „zajímavost“. Co se uveřejnilo ráno, odpoledne už je celkem nezajímavé a dru-hý den pomalu pasé. Nikdo neověřuje pravost informací, daleko líp se věří tomu, co zavání „skandálem“ než nudným informacím. Náš život se zdá být zajímavější, když se jakoby účastníme centra dění – i když anonymně. Ovšem je to taková droga. Máme neustá-lou potřebu být on-line, aby nám nic neuteklo, až máme pocit, že pokud pořad něco nesdílíme, nelajkujeme, nesledujeme či přímo nepublikujeme, jako bychom byli vyloučeni z nějakého důležitého společenství. Že náš život nemá cenu, že nikoho nezajímáme.

Je to pochopitelně obecně rozšířený omyl a osobní sociální kon-

takty jsou daleko důležitější a prospěšnější než povrchní a ano-nymní prostředí internetu. Trošku jsem odbočila, ale jak se říká, všechno se vším souvisí. Výše popsání nás časově omezuje v živo-tě nejvíc. Dokonce více, než práce. Pro život a duševní hygienu je důležité zklidnění, zpomalení a také umět být sám se sebou. Když už člověk není z nějakého důvodu on-line, většinou si okamžitě pouští televizi. Kvalitní filmy, publicistické nebo naučné pořady či vědomostní soutěže střídají oddychové seriály, ale bohužel i ne-skutečný televizní balast. A nakonec tu máme řúru časopisů s ob-rovským rozptylem zaměřením.

Co z toho všeho plyne? Přirovnala bych to k jídlu. Všeho s mí-rou, používat mozek a poslouchat své tělo. Sociální síť a inter-net? Určitě. Hodně pomůže v hledání informací nebo v kontaktu s mně milým člověkem na druhé straně státu, kontinentu, Země. Pro rychlou informaci komukoliv, či v současné době důležitým on-line přenosům. Ale s kamarády a přáteli je lépe se scházet, ko-munikovat tváří v tvář a naopak, neudržovat zbytečná přátelství anonymních kamarádů, o kterých nic nevíme, ...

Dále televize. Proč ne? Seriály či filmy jsou takovou pohádkou dospělých, kde víme, že je to vymyšlený příběh, částečně ze života, kde většinou nakonec vše dobře dopadne. Jsou zde úžasné naučné pořady o přírodě, historii či technice. Vědomostní soutěže, kde se také mnohé dozvíme. Publicistické pořady a zprávy nás udržují v politickém i občanském dění. Ale mít televizi jako zvukovou kulisu nebo sledovat neskutečně hloupé reality-show či pořady typu „jak nychtat kohokoliv na čemkoliv, hlavně když ho pošpiníme, znemožníme a ublížíme mu“ není dobré pro nic a pro nikoho.

Nakonec tu máme nepřehledné množství časopisů. Dělíme je na publicistické, odborné, zájmové, společenské a na zlý, pomlouváčný brak. Zde vlastně platí stejná zásada jako u televize – kvalita a odbornost nám dává mnoho, balast jen zatěžuje psychiku (duši). No a konečně jsme u knih. Co nám knihy dávají jiného či spíše dalšího? Jak má správně být strava bohatá na všechny vitamíny, minerály a stopové prvky, tak duševní strava je správně kompletní, když člověk občas sáhne i po knize. Poskytuje mozku jen písmenka a sem tam obrázek. Žádný jiný vizuální ani zvukový vjem. Tím nás nutí přemýšlet. Vytvářet představy, pamatovat si a vzpomínat. Deset lidí vnímá stejný film naprosto stejně, ovšem deset lidí prožívá s jednou knihou deset různých příběhů. Každý má své vlastní představy, které většinou vyplývají z našich vlastních vzpomínek, tužeb či představivosti. A to je u knih jedinečné.

Zvýšená slovní zásoba a zvýšená činnost naší mozkové kůry jsou takové benefity navíc. I proto je důležité dětem číst před spaním. Jsou už zklidněné, blízkost rodiče jim dává pocit klidu a bezpečí a také důležitosti, protože rodič si na ně udělal čas. Pohádky (alespoň ty české) mají většinou zlo potlačené do pozadí a někdy pro zjemnění i zesměšněné, a naopak je zde hodně upřednostněné dobro, které nakonec zvítězí. A malé mozečky pracují. Odehrává

se zde jen jejich vlastní příběh, rozvíjí se fantazie, upevňuje slovní zásoba a také se pomaličku zvyšuje mozková kapacita. Jako musíte cvičit, abyste měli svaly, musíte podporovat činnost mozku, aby nezakrněl. Když budete střídát u dětí pohádky či příběhy čtené, audio a televizní spolu s časem společných her, je to pro ně ten největší dar, jaký jim můžete jako rodič dát. Rozhodně to nepřebijete nejnovějším mobilem, play stationem či čímkoliv jiným.

A co vy dospělí? Že jste nikdy nečetli, že vás to nebaví, že nemáte čas, že...? Není povinnost číst. Je to příjemná relaxace s mnoha pozitivy. Naše obec vám nabízí k půjčení okolo čtyř tisíc titulů a každý rok asi 500 dalších přibude v rámci výměnné služby knihoven a nákupu nových knih. Je spousta oblíbených autorů, spousta oblíbených žánrů, spousta oblíbených knih. S ohledem na svou 29 let trvající knihovnickou praxi si dovoluji poradit každému s výběrem vhodného titulu. A když vybraná kniha nezaujala? Nevadí. Zkusíme něco jiného. Neexistuje autor ani téma, které padne všem. Zkušenost mě však naučila, že více než téma, zaujme styl a forma psaní. Je velký rozdíl mezi tím, jak se psalo před sto lety, za našeho mládí, na přelomu století a teď. Jako všechno, i psaní knih se vyvíjí. Ale to by bylo zase na samostatný článek. Tak možná někdy příště...

Snad vám někomu tento článek něco dal. A proto vás vyzývám – nestyďte se, přijďte do knihovny. Klidně jen posedět, pobavit se o knížkách (moc ráda si o nich povídám), zkusit si něco půjčit a klidně to nakonec ani nedočíst. Nic se neděje. Zkusit ve svém životě trošku zastavit čas, zklidnit se, udělat něco pro sebe... A to je vlastně i mé vánoční a novoroční přání nám všem – uvědomění si životních priorit, důležitost rodinných a přátelských vztahů a šíření pozitivita.

Krásné a požehnané svátky všem přeje Jitka Úradníková

Státní zámek Milotice

I přes letošní přibližně o dva a půl měsíce zkrácenou sezónu a zrušení drtivé většiny zájezdů v jarních a podzimních měsících kvůli epidemii koronaviru jsme v roce 2020 přivítali celkem 33 572 platících návštěvníků. To je přibližně 75 – 80 % běžné návštěvnosti, pokud vezmeme počty posledních dvou tří let. V to, že nakonec budeme mít v tomto zvláštním roce tak vysokou návštěvnost, jsme ještě v polovině letních prázdnin ani nedoufali. Rovněž letošní tržby o velikosti 4,5 mil. Kč předčily – vzhledem k panující situaci – naše očekávání, neboť se téměř rovnaly rekordní sezoně 2017, kdy nás tehdy navštívilo ještě o 11 tisíc platících osob více než letos. Tomuto úctyhodnému výsledku vděčíme doslova nabitým prázdninovým měsícům (včetně enormně navštívených nočních prohlídek), kdy si lidé zřejmě vyhrazovali jarní karanténu.

Od pátku 4. prosince jsme zase mohli po dvouměsíčním uzavření znovu pro veřejnost otevřít zámecké zahrady. Netýká se to bohužel bažantnice, která

zůstává z bezpečnostních důvodů kvůli havarijnímu stavu zdejších dřevin uzavřená. Během listopadu začala oprava střechy severozápadní věže zámku, která by, pokud se nestane nic neočekávaného, měla být hotova do konce letošního roku. Tato rekonstrukce navazuje na opravy předešlých dvou věží v roce 2013. Důvodem rekonstrukce byl dezolátní stav již několik desetiletí staré šindelové krytiny, jež během letošního roku začala doslova „pršet“ z věže dolů. Nežůstane však pouze u výměny starého šindele za nový, ručně dělaný. Po odkrytí krytiny byl totiž zjištěn i havarij-

ní stav některých dřevěných trámů, takže vazba bude muset být z části obměněna. Věříme, že po takovéto generální opravě bude věž za normálních okolností sloužit dalších minimálně 40 let.

Že nastala doba adventní a blíží se vánoční svátky, připomíná mohutný smrk, který na čestném nádvoří zámku postavili na konci listopadu zámečtí zahradníci. Letošní strom pochází od dárnyně ze sousedních Ratíškovic, za což jí patří veliký dík.

Přejeme vám všem požehnané vánoční svátky a vše dobré do nového roku 2021.

Václav Lunga

Zámecká zahrada

Konec sezony a ukládání přírody k jejímu každoročnímu odpočinku je provázen barevným podzimem až po spoře oděnou zimu. Zahrada i zámek jsou tak trochu smutné a pusté. Pro nás však práce nekončí. Rostliny v nádobách, které lze přes rok spatřit v zámecké zahradě, pocházejí většinou z teplomilnějších středomořských oblastí a je nutné je v zimě udržovat v bezmrazém prostředí. Proto naše rostliny putují každý rok na jaře ze zámeckých oranžerií a v zimě zase zpět. Naším úkolem je rostliny udržet v co nejlepší kondici, aby v dalším roce mohly zkrášlovat náš historický objekt.

Milotické oranžerie patří k nejzachovanějším stavbám tohoto druhu v naší republice. Slouží ke svému účelu již od roku 1723, kdy byly po dvou letech výstavby stavebním mistrem Františkem Benediktem Klíčnickem z Brna uvedeny do provozu. Do 15 sáhů dlouhých a pět sáhů širokých oranžerií měli nevolníci, kteří pracovali na panských polnostech, povinnost pod dohledem zámeckého zahradníka Fialy vynášet citroníky do zahrady a v nepříznivém počasí je zase ukrývat dovnitř. Ty se zde v té době pěstovaly převážně, jak je patrné z dochované korespondence. Ve svých dopisech hrabě Karel Antonín Serrenyi prosí přítele Aloise Harracha o přivezení šesti janovských cedrátů (druh citronu) a neuvedený počet pomerančovníků. Za ně obdržel 175 zla-

tých. Citroníky byly v této době exotické plody a některé druhy se konzumovaly celé i s kůrou. V baroku také představovala zlatá jablka ze zahrady bohů jako symbol nesmrtnosti a věčného mládí.

V oranžeriích se topilo dřevem ve dvou krbech. Pravděpodobně byly v podlaze kanálky, kterými proudil horký vzduch nebo kouř. Později byly v kanálkách instalovány trubky s vodou obdobně jako v současné době podlahové vytápění.

První sezóna v nově vystavěných sklenících byla úspěšná. V jarních měsících navštívilo zahradnictví 500 – 700 návštěvní-

ků denně, kteří si mohli vybrat z širokého sortimentu balkónových rostlin květin a zeleniny. Venkovní plochy prezentovaly stále populárnější trvalky, zámecké růže, kvetoucí i stále zelené keře a netradiční čarovníky.

Zámecká bažantnice je v současné době zavřená. Prosíme o respektování zákazu. Hrozí bezprostřední ohrožení života pádem stromů poškozených houbovými chorobami a lýkohubem jasanovým.

Do nového roku přejeme vše dobré a těšíme se na další setkávání v zámecké zahradě.

Roman Krejča

Orel jednota Milotice

V minulém čísle jsme informovali o zapůjčení orelských loutek a kulis Městskému muzeu Veselí nad Moravou, kde je výstava instalována již od září. Aby si ji mohli prohlédnout návštěvníci, kteří doposud neměli možnost – je prodloužena do 31. března 2021! Pro ty, kteří by měli zájem si výstavu prohlédnout, uvádíme dobu, kdy je přístupná: po – pá: 8.00 – 12.00 hodin a 13.00 – 16.00 hodin, ne 13.00 – 17.00 hodin.

Naše jednota, spolu s některými rodiči, kteří vychovávají starší děti, požádala na posledním zasedání zastupitelstvo obce o vybudování skateparku a jiných kompletních hřišť, kde by mohli trávit volný čas místní „teenageři“, kteří momentálně jezdí na svých prostředcích (koloběžkách, BMX kolech,

kolečkových bruslích a skatebordech) různě po ulicích v obci, což už začíná být nebezpečné nejen pro tyto děti, ale hlavně pro ty, kdo se kolem nich pohybují. Jako jednota bychom také rádi chodili cvičit ven, kde by bylo víc místa (než ve staré školce v ulici Rafanda), ale také víc časového prostoru (školní tělocvična je stále časově přeplněná a jedna hodina týdně je např. pro atletiku velmi málo).

I když se to možná nezdá, v naší obci je značná část dětí (včetně těch do 15 let), které navštěvují sportoviště jiných obcí. Proto věříme, že kdyby se zde podařilo vybudovat zázemí i pro starší děti, bylo by maximálně využíváno nejen jimi, ale i naší jednotou (kde chodí cvičit cca 70 dětí naší obce).

Věříme, že by na navržená hřiště našla cestu i spousta občanů, kteří nemají čas jezdit někam do fitcenter, ale rádi by se občas „protáhli“ i se svými dětmi... Ne nadarmo se říká: „V zdravém těle, zdravý duch!“, což v této době platí dvojnásob.

Proto všem přejeme, aby se každý dle svých možností alespoň 1x týdně na 20 minut „protáhnul“ nebo jinak zaspotoval (orli 2x – 3x týdně!). Tím člověk udělá nejen něco pro své zdraví, ale i pro své okolí – zaženou se tím případné chmury a člověk je o trošku usměvavější, což okolí určitě ocení!

Přejeme všem nádherné svátky vánoční a vše nejlepší do nového roku!

Pavlna Náplavová

SDH Milotice

Vážení spoluobčané, končí nám kalendářní rok, tak mi dovoluňte malé ohlédnutí. Jaký byl rok 2020? Začátek roku tradičně zahájil hasičský ples s DH Tůfaranka, která přitáhla spoustu návštěvníků. Moc děkujeme všem sponzorům a dobrovolníkům, kteří přispěli do tomboly a jakkoliv pomohli s přípravou plesu. V sobotu 29. února proběhla další vydařená akce, a to Košť drkotin, destilátů a jiných pochutin. Letošní košť byl rekordní co do počtu drkotin, 40 vzorků, tak i pomazánek, 50 vzorků. V květnu a v říjnu se konal sběr železného šrotu. Koncem července proběhla úprava garáží a okolí garáží na hasičském hřišti. Byla zpevněna podlaha v garážích a v jejich okolí. Již po páté se konala soutěž ve vaření kotlíkového guláše O pohár starosty SDH. Tentokrát se soutěž konala v září a zúčastnilo se jí šest soutěžních týmů. Tým Chudáci z Milotic obhájil cenu diváků z loňského roku. Blahopřejeme vítězům a děkujeme všem zúčastněným. V červnu se pomalu začala uskutečňovat myšlenka na založení soutěžního družstva mužů. Družstvo se skládá z členů JSDH, mladých hasičů a ostatních členů SDH. Pravidelně se schází a trénují na hasičském hřišti. Zimní příprava proběhne v tělocvičně místní školy. A co naši mladí hasiči? Ti se během roku poctivě připravovali na halové i venkovní soutěže, které se bohužel kvůli epidemiologické situaci konaly v komornějším rázu. Konal se seriál v běhu na 60 a 100 m s překážkami a TFA mladých hasičů v Brně. Kromě pravidelné přípravy se mladí hasiči účastní i různých aktivit. Výlet do ZOO Jihlava nebo do jeskyně na Turoldu, pomoc při sběru železného šrotu, vaření kotlíkového guláše, vycházky do okolí Milotic atd. Co budou dělat hasiči v zimě? Budou se připravovat v tělocvičně místní školy, pokud to situace dovolí. Takže, máš-li chuť se seznámit

s novými kamarády, chceš si vyzkoušet něco nového, přijď mezi nás. Touto cestou bychom chtěli poděkovat všem, kteří v průběhu roku 2020 jakýmkoliv způsobem podpořili činnost našeho sboru. Poděkování patří také všem členům našeho sboru a jejich rodinám. Přejeme všem příjemné prožití svátků vánočních v kruhu rodinném, mnoho zdraví, štěstí a spokojenosti v novém roce 2021.

Za SDH Milotice Jiří a Erika Sochorovi

Nové vozidlo pro hasiče

Po více než ročním papírování a vyřizování dotace se sen milotických hasičů o pořízení nového vozidla naplnil a v pátek 16. října jsme převzali do užívání zcela nový dopravní automobil DA-L1Z na podvozku Ford Transit Kombi L3 350 TREND. Vozidlo dodala firma Techsport Brno za celkovou vysoutěženou kupní cenu 971 388 Kč včetně DPH. Převážná část kupní ceny je hrazena z dotačního programu GŘ HZS ČR a JmK. Dopravní automobil nahradil již nevyhovující techniku DA-12 Avia A31 z roku 1984. Dle technických podmínek je vozidlo v provedení „Z“ (základním), kategorie podvozku 1 „pro městský provoz“ s kapacitou devět míst k sezení včetně řidiče a umožňuje uložení zavazadel v počtu shodném s počtem

sedadel s velikostí každého nejméně 120 l a o váze nejméně 30 kg. DA není vybaven zabudovaným zařízením prvotního zásahu, motorovou stříkačkou ani požárním čerpadlem. Vozidlo je konstruováno s uspořádáním náprav 4x2. Zářivě červený odstín RAL 3024 obdobně jako u stávající CAS 32, je doplněn zvláštním výstražným zařízením umožňujícím i reprodukci mluveného slova a vyznačuje střídavě modré a červené světlo. Své využití najde jako zásahový automobil jednotky sboru dobrovolných hasičů obce

Milotice a při plnění úkolů na úseku ochrany obyvatelstva, pro evakuaci ohrožených obyvatel a podobně.

Patrik Koplík, velitel JSDHo Milotice

ČZS Milotice

Moc nového čerstvého sa u Šidlen neděje, tož si tak mezi sebou spíš všimáme takých menších drobností, jak sa ten svět mění a barasco je najednu obráceně. Nekdy dočasne: jako že než sa konečně zas otevřely hospody, tož sa k Šidlenám celý podzim jezdilo na pivo. Potajomně samozřejmě. A naopak vinaři kolikrát dělajú víno doma v dědině, že sa s tým nemosijú strkat po schodoch, a ke kostování to majú enom tři kroky medzi poklúzániím slépek. Takže

dyž dostanú chuť na pivo, tož mosijú doma natahnúť sedmičku vína a jet k Šidlenám. Totok dyby ně nekdo pověděl před rokem, tož sa mu vysměju, že majú v žúdrú nízké futra a eště si v nich povyskočil.

A eště jak to vypadá, dyž jedú hore na elektrických koloch. Já sa džu jak bulhar, čirúčky ně tečú po cemru a oni enom bzúk, kynú ně rukú jak biskup na vizitaci, už sú na kopcu a ten vehikl opirajú

o sklep. Dyť to si ani neudělají pořádnú žízeň!

Nedá ně to a mosím tu zmínit našeho občana strýčka Gulu – z nich si veznete příklad! Onehdá ně vykládali, že ve svojich hrubě kotných osnadesáti rokoch ešte jedú do Kyjova aj Hodonína na kole. Oni sice nejedú rychle, předjel sem jich toľkaj cestú do sklepa, neco sem tam stočil, vyvětrál a na zpáteční cestě sem ich ešte potkál hrkat sa do kopca. Ale povidajú: „Chlapče, já mosím. Dybysem přestál a z pohodlněl, tož bych brzo zešěl a umřěl.“ Z něho si veznite příklad!

No, takto to vypadá, že vím všecko, co sa kde šustne, kde ze zemi trčí dvúmetrový drát a kde sa prodávajú chrómované vidle. Šak už ně dvě říkali, esli nejsu milocká drbna, ale až ten druhý ně vysvětlil, že to je nekdo tajný na fejbúku a hádajú sa, kdo to je. Tož si to dohledajte a řeknite ně, esli sa mám urazit, či co.

Já na rozdíl od obecních drben (ať už sú to chlapi v šenku nebo baby u počty) sa s tým vypisováním hrozně nadřu. Víte, jak těžké je psat drby a přitem necigánit?! Éj, jak by sa ně to psalo, dybych si mohl vymýšlat! A to si to pomlúvání ešte nechám schválit. Ale zas kolikrát, dyž sa jich tak ptám o povolení, tož ešte sami chcú, nech im přiložím: „Súse, ty trúbo (hlásná), nééé, že tam napišeš, kolik vylévám kalú za sklep!“; a ešte při tem pomrkává a škraní sa jak prasklý pecen. Šak je ně hned jasně, že sa chce přes Zpravodaj kasat, jaké poctivé víno dělá. Dobře si pamatuje, jak sem mu za to nadál, dyž sem ho viděl ít okolo s kýblem voňavěj šťávy. Od téj doby sa ně řehce, jaký su prej žrgloň. Ale aj naši stařecci věděli, že na Slovácku sa nic nemá vyhazovat, nebo všecko sa nejak využilo. Tajak na zabijačce zstanú ze svině enom chlupy a zuby, tak aj z každého vína, aj mizerného, kalú a kvasnic sa dá ešte uvařit hadí polévka. Enom sa optat správného súseda, kde sa kúří ze dvora.

Co sa chystá?

Budú nejaké minidegustace, kromě téj Štěpánskéj, a nemosijú bývat enom v nedělu odpoledňa, stačí enom sa mezi sebu rozumně domluvit.

Určitě bude aj výroční zahrádkářská schůza, a to v nedělu odpoledňa o třech. Akorát sa včil neví kerého roku.

A ešte resty od posledně:

Kájovi Novotnému zalichotil zájem čtenářů o jeho vajca, tož vám posílá jejich fotku.

Pro letošek už tego stačilo, tak vám za milockých zahrádkářů a vinařů přeju požehnané svátky a všecko dobré do nového roka!

Jarek Grufík

FK Milotice

Ukončená podzimní část o měsíc dřív, zápas bez diváků... to byl jen začátek špatných zpráv. Za nečekané považuji konec trenéra „A“ týmu Petra Dobeše, který fotbalu rozumí, což bylo vidět v taktické přípravě na zápasy, v náplni tréninků, má herní zkušenosti atd. Bohužel na lavičce vydržel pouze rok, a to byla jarní část zrušena a nehrálo se. Je to velká škoda, ale takový je fotbal.

Druhou a velmi citelnou ztrátou je konec kapitána „A“ týmu Petera Vaška, který se rozhodl vrátit zpátky na Slovensko. Peťa tady strávil tři roky a jeho ligové zkušenosti a příkladný přístup těžko něčím nahradíme.

Třetí velkou ztrátou je přerušení kariéry ze zdravotních důvodů u Jožky Gergela. Nejasný start v jarní části je i u Martina Doležala. Všem bych chtěl poděkovat, ale někde jsme prostě čekali víc.

Aby toho nebylo málo, po dvou letech musel funkci hospodáře ukončit Stanislav Chludil, kterému patří velký dík za vzorně vykonanou práci. V podstatě jsme o něm nevěděli a vše fungovalo na velmi vysoké úrovni, což dokazovala kvalita obou hřišť. Podzimní sezónu ukončily tři brigády, úklid a nekonečné čerpání vody z obou

hřišť – v tomto sehrál velkou roli SDH Milotice a patří mu za to velký dík. Strávil několik hodin čerpáním vody ze zadního hřiště. Čerpání předního hřiště si provádíme sami. Dále odborná firma provedla pískování branek, na kterých bylo několik vrstev nátěrů. Poté hospodář provedl nátěr, který se bude na jaře opakovat.

Na zimu jsme tedy jako výbor dostali docela hodně úkolů a bohužel žádný lehký. Sehnat hráče je čím dál těžší, mladých hráčů je málo – my jako jedni z mála na okrese budeme časem těžit z dorostu, ale kluci jsou na dospělý fotbal mladí a potřebují čas a postupně sbírat minuty a zkušenosti v mužích. Najít kvalitního trenéra

taky není jednoduché, u prvních čtyř oslovených trenérů (Vladimír Malár, Tomáš Pochylý, Roman Klimeš, Jaroslav Holeček) jsem se nesetkal z různých důvodů s úspěchem. Je to i tím, že spousta 40- až 50letých je stále aktivních na hřišti a kvalitních trenérů je nedostatek.

Zimní příprava by měla začít podle situace v lednu a únoru, v plánu jsou přátelské zápasy na UT v Dubňanech s týmy Charvátské Nové Vsi 6. února, s Vlkošem 20. února a s týmem Vnorov 27. února. Muži a případně dorostenci se zúčastní soustředění v Tasovicích u Znojma a 6. března jsou v plánu první mistrovské zápasy, protože nejdřív se musí dohrát zápasy podzimní části a potom se plynule naváže na jarní část.

Poslední dobou nás těší situace u dorostu a žáků, kde máme dostatek hráčů a docela kvalitní výsledky, což je velký příslib do budoucna. Máme také přípravku, která sice nehraje soutěžní zápasy, ale pravidelně trénuje. Když to srovnám s okolními vesnicemi, musíme být opravdu rádi, že se

nám daří držet žáky v systému 10+1 a to stejné platí u dorostu. Obrovský dík všem trenérům mládeže, není to lehká a vděčná funkce.

Na jaře bych chtěl založit „Pohybovou školku“ pro děti od 3 do 4 let do věku 5 – 6 let, než se přesunou do přípravky. Víím, že děti v tomto věku máme dostatek, abychom se jednou nebo dvakrát týdně scházeli k hodinovému „tréninku“, který samozřejmě s fotbalem nebude mít nic moc společné, ale děti si rozvinou základy atletiky, gymnastiky a naučí se chodit na hřiště.

Příští rok nás čekají oslavy 90. let od vzniku kopané v Miloticích, máme v plánu udělat v červenci celodenní oslavy, ale dá se v dnešní době něco naplánovat? Natož si pozvat k oslavám například ligový tým? Dnes nám bohužel nikdo nic neslibí, i když nějaká jednání už proběhla.

Do budoucna bychom rádi vyřešili ve spolupráci s obcí zásadní věci, o kterých ví zastupitelstvo dlouhodobě. Tenisový kurt je zhotoven pouze z poloviny a chtělo

by to dodělat i druhou půlku ze stejného povrchu a případně osvětlit pro podzimní a zimní měsíce. Za tribunou leží roky ladem krásný plac pro víceúčelové hřiště s osvětlením, jako to mají všude jinde v okolí. V sousedních Vacenovicích mají takové hřiště dokonce dvě, tak nechápu, proč by to nemohlo jít i u nás.

Druhou a podstatně dražší investicí, ale vzhledem k technickému stavu do budoucna nevyhnutelnou, je rekonstrukce tribuny. S dotací JMK a obce jsme kompletně předešleli vnitřní prostory – šatny, koupelny, WC a také zateplili stropy a udělali fasádu. Samotná konstrukce tribuny, střecha, dřevěné lavice a zábradlí jsou v dosluhujícím stavu a po více než 40 letech fungování by se měly zrenovovat. Tady investice samozřejmě bude vyžadovat několik milionů, ale bez rekonstrukce bude za pár let tribuna nebezpečná a v havarijním stavu.

Pěkné svátky, hlavně zdraví a úspěšný rok 2021.

Radek Kunderata, FK Milotice

Letu zdar, drazí přátelé

Dovolte nám krátkým článkem shrnout letošní sezonu. Vzhledem k nevlídné celoroční situaci nám nebylo dovoleno pravidelně se stýkat a fungovat tak, jak jsme léta zvyklí. Přesto jsme se s tím poprali a byli rádi, že jsme mohli alespoň „nějak“ závodit. Uplynulo závodní sezonu z našeho spolku vyhrál pan Jindřich Nedvědický. Tímto bychom mu všichni ještě jednou rádi pogratulovali. Ostatní holubáři se umístili v následujícím pořadí: Dušan Nedvědický, Jaroslav Řihák, Jan Šťastný, Ladislav Gerspitzer, Pavel Paytok, Radka Kristová, Štěpán Synek a Radek Polanský.

Nyní již máme holubníky zazimované a většina z nás má své opeřence zavřené a těšíme se, až se situace vrátí do starých kolejí a my budeme moci na jaře společně zahájit sezonu 2021 a těšit se z úspěchů našich opeřenců.

Přejeme vám příjemné prožití svátků vánočních a do nového roku hlavně to zdraví!

Letu zdar!

Chovatelé poštovních holubů z Milotic

Rodinné centrum

I v letošním roce jsme získali dotaci z Jiho-moravského kraje. Tuto dotaci jsme využili k pořízení robotických hraček a robotických stavebnic. V příštím roce plánujeme otevřít nový kroužek zaměřený na rozvoj informativního myšlení, školní robotiky a školního programování. Přihlásit se mohou děti od pěti let. Termín zahájení je závislý na úpravě prostoru v klubíku

na Rafandě. Obec Milotice na něm začne pracovat po novém roku, za což jim moc děkujeme.

Také si pohráváme s myšlenkou otevřít rukodělný kroužek, kde se děti naučí šít, háčkovat, plést, vrtat, řezat, přibíjet a spoustu dalšího.

V příštím roce bychom se chtěli opět vrátit k našim běžným aktivitám, jako jsou tur-

naje Dobbles, Pexesa, Člověče nezlob se, Černého Petra, sobotní odpoledne deskových her, ale také k našim tradičním akcím Traktoriáda a žehnání traktorů, Táborák k zahájení prázdnin, Vánoční jarmark. Snad nám situace umožní tyto aktivity uskutečnit.

Přejeme vám požehnané vánoční svátky.

Ivana Řiháková

DFS Trnaveček

Současná situace stále nepřeje nácvikům ani jedné ze čtyř skupin Trnavečku. Cimbalová muzika, Velký Trnaveček i dvě složky Malého Trnavečku se osobně viděly naposledy v září. Ještě než se stačil rozběhnout běžný režim zkoušek, naše činnost byla stejně jako na jaře prakticky zakázána. S obavami přihlížíme dosavadnímu vývoji a tak nějak tušíme, že do zajetých kolejí se ještě hodně dlouho nevrátíme. Co s tím? Alespoň nějaké nácviky onlinovou formou jsme mezi vedoucími zavrhlý – nechceme dětem nakládat další výuku přes počítač, té školní mají jistě dost. Aby děti věděly, že na ně stále myslíme, přichystaly jsme pro ně alespoň malé překvapení. V předvečer první adventní neděle na ně ve schránkách jejich domovů čekal dopis, čokoládka a také adventní kalendář Trnavečku s úko-

Klub seniorů

Letošní rok nám, tak jako všem, nepřál setkávat se jako obvykle. Naši poslední seniorskou akcí byl zájezd na Pustevny. Moc se nám líbilo, jak jsou po požáru krásně opravené. Prošli jsme si stezku Valašku, která je dlouhá 660 metrů a výška rozhledny činí 225 metrů. Většina z nás ji zvládla. Za dobrého počasí je z ní vidět do tří zemí – Česka, Polska a Slovenska. Jenže byla mlha a tak jsme se smáli, že takovou hustou mlhu v takové výšce vidíme také poprvé. Horší bylo přejít po Himalájském chodníku dlouhém 150 metrů. Jdete po deskách, které nejsou u sebe, zábradlí tvoří jen ručně pletené sítě a všechno se houpe. Také nám dal zabrat skleněný chodník, který je českým unikátem. Sedm metrů do prostoru, 30 metrů

ly na každý den. Snažily jsme se vymyslet je tak, aby nebyly příliš těžké na plnění, ale zároveň dětem zpříjemnily čekání na Vánoce. V průběhu adventu tedy děti budou zjišťovat od prarodičů, jak slavili Vánoce, když byli malí; půjdou pro jmelí anebo budou vyrábět lucerny na Betlémské světlo. Jestli se nám podaří zorganizovat nějakou společnou aktivitu během Vánoc, ještě není jisté, záležet bude nejvíc samozřejmě na aktuální epidemiologické situaci. Po Novém roce se pak všichni budeme těšit na fašankovou občůzku, která se už snad bude moci uskutečnit.

Za celý Trnaveček bych vám chtěla popřát radostné a požehnané vánoční svátky v kruhu vašich blízkých a vše dobré v novém roce 2021.

Eliška Dřevěná

nad zemí. Máte pocit, že stojíte ve vzduchu. Plné adrenalinu po vrácení na zem nás čekala ještě procházka lesem a dřevěné sochy u cesty. Po společném obědě v Rožnově byla exkurze do výroby svíček a jejich stálá výstava, s možností nakoupit si v podnikové prodejně. Byli jsme uneseni tím množstvím nápadů, tvarů, barev a vůní svíček, určených ke všem možným příležitostem.

Na zpáteční cestě jsme ještě navštívili prodejnu kamenů a různých korálků, takže další nákup dárečků. Jak snadné je utratit důchod za jeden den. Ještě patří poděkování našim chlapům. Vzorně nám nalávali štamprlíčky – prostě prevence musí být. V autobuse se zpívalo celou cestu. Plni hezkých zážitků jsme se vrátili v pořádku domů

a těšíme se na další...

A moje vzpomínky zimní? Přece draní peří. Už jako školačky a kamarádky z dědiny, jsme draly peří odpoledne a večer nás střídaly tetičky. Dralo se u Kristů – Metchůdů, u Stříteckých, u Polášků Eminů, u Polášků tetičky Rozky a u nás, Kristů – Málky. Ráda jsem chodila i jako vdaná a poslouchala příběhy rodinné, z kostela, ze zámku, z války a jak dřív vše chodívalo. Taky jsme si zazpívaly. Bratr Mírek nebo tatíček nám každou chvíli zavdali pohárek vína. Na ukončení draní byla „dodraná“. Uvařily se párky, čaj a nějaké buchty, nebo i oplatky a sušené ovoce uvařené, tzv. muzika.

Vzpomínám si, jak nás 6. ledna 1981 – máme i fotku – při draní peří navštívili Tři králové: Laďa Lunga, Jožka Knotek a Tonda Mráz. Bylo hned veselo a přešly dřímoty. Potom tento zvyk ustal. Až v posledních letech chodí skupinky králů a vybírají na charitu. Poprvé za 13 let našeho klubu k nám letos nepřišel Mikuláš, nenacvičujeme taneček, ani nechystáme ples. Ale nevzdáme se a vše překonáme. Čeká nás nejkrásnější období v roce – Vánoce. Budou letos jiné, možná klidnější. Může nám to pomoci více vnímat jejich duchovní rozměr a uvědomit si pomíjivost všeho. Důležité je, aby nám u vánočního stolu nikdo nechyběl. Přeji všem pokojné Vánoce, klidný konec roku a do roku nadcházejícího víru a naději.

Libuše Šrahulková

Zimní období v MŠ

Přípravy před letošní zimou spočívaly hlavně v hrabání listů, sběrem přírodnin a upravením záhonku na naší environmentální zahradě. V jednotlivých třídách jsme si povídali o podzimu a blížící se zimě. Při tématech o počasí jsme využili větrné počasí a pouštěli si draky na poli. Měsíc prosinec si děti většinou spojí se svátky sv. Mikuláše a Vánoce. Letošní

mikulášská nadílka byla netradiční, jelikož děti v MŠ nenavštívila samotný Mikuláš, ale poslal jim dopis s pozdravem a balíčky.

Ježíšek, který do mateřské školy chodí už před vánočními prázdninami, přinesl dětem pod stromček nové hračky a hry. Celé adventní období jsme si společně krátili zpěvem koledí, povídkami o štědro-

večerních zvycích a těšením se na Štědrý den v rodinném kruhu. Taktéž si všechny třídy připravily vánoční vystoupení pro rodiče v podobě videoklipu.

Dovolte nám, abychom vám popřáli klidné vánoční svátky plné lásky, rodinné pohody a chvil s vašimi nejbližšími a do příštího roku hlavně zdraví.

Kolektiv učitelek z MŠ

Slavnost Slabikáře

V první třídě se vůbec nezahálí. Děti už umějí přečíst první slova i věty, a nastal tedy čas, aby dostaly Slabikář. Ve středu 25. listopadu proběhlo projektové vyučování – Cesta ke Slabikáři. Ta však nebyla jednoduchá. A jak to vlastně všechno začalo?

Tajným kouzlem se nejdříve děti proměnily na Ferdíky a Berušky a pak jsme se mohli společně vydat na cestu. Prošli jsme za-

čarovaným lesem, přešli rozbouřenou řeku a po žebříku vylezli na vysokou skálu. Cestou jsme vyhledávali a četli písmenka, slabiky, slova i věty. Po zdolání všech nástrah v podobě úkolů nás v cíli čekal poklad, který nám přišli předat pan ředitel s paní zástupkyní. A jaký poklad jsme vlastně v truhlici našli? No přece Slabikáře!

Mgr. Lucie Stávková

Podzimní šampionát WocaBee

V týdnu od 17. listopadu do 20. listopadu se žáci 5. třídy zúčastnili krajského kola šampionátu WocaBee v učení slovíček z anglického jazyka. Po vyhodnocení soutěže se nakonec podařilo vybojovat pěkné 2. místo! WocaBee se zúčastnilo celkem přes 45 000 žáků a studentů ze základních škol a gymnázií.

Mezi nejlepší účastníky patří i tři naši žáci: Marie Kundratová – 50 062 bodů, Štěpán Hanák – 21 002 bodů, Dominik Kandrata – 16 237 bodů.

Mgr. Jana Trtíková

Distanční výtvarná soutěž v době koronaviru

V době distanční výuky se naše škola zapojila do výtvarné soutěže Co by si přálo sklo, kterou letos opět vyhlásila pro žáky do 15 let společnost Vetropack Moravia Kyjov. Do 31. října mohly děti své výtvary odevzdávat vyučující (J. Trtíková), následně byly dopraveny do Vetropacku v Kyjově. Dne 13. lis-

topadu proběhlo vyhodnocení výtvarných prací všech zúčastněných – ze 130 obrázků bylo vybráno 13 vítězů soutěže. Žákyně naší školy se ve velké konkurenci neztratily a školu reprezentovaly s velkým úspěchem. Do kalendáře společnosti Vetropack Moravia Kyjov byly vybrány práce Elišky Vodá-

kové – 6. tř., Natálie Nguyen – 4. tř., Kláry Vobrubové – 4. tř., Alžběty Pospíšilové – 4. tř.

https://www.vetropack.cz/cz/vetropack/novinky/vyhlaseni-vitezu-vytvarne-souteze_pub-2776/

Mgr. Jana Trtíková

Chráněná území v Miloticích

V katastru obce Milotice se nacházejí tři chráněná území, a tím se může pyšnit jen málokterá podobně velká obec. Také to cosi naznačuje o stavu a zachovalosti části krajiny v našem okolí.

První z nich je Přírodní památka Letiště Milotice, kde je předmětem ochrany biotop a populace kriticky ohroženého sysla obecného (*Spermophilus citellus*). V současnosti je to jedna z největších kolonií sysla v České republice. Populace čítala v roce 2014 na 400 jedinců.

Přírodní památka Horky u Milotic je významnou botanickou lokalitou subpanonské stepní vegetace na jižní Moravě. Předmětem ochrany jsou zbytky kavylových stepí s početnou populací hlaváčku jarního (*Adonis vernalis*) a kriticky ohroženého hadince červeného (*Echium maculatum*), jehož zdejší populace je největší v České republice.

Přírodní rezervace Písečný rybník spadá také pod Ptáčí oblast Bzenecká Doubrava-Strážnické Pomoraví a Natura 2000. Předmětem ochrany je přirozeně značně zarostlý rybník a slatinné louky s bohatou vodní a mokřadní květenou a výskytem vzácných, ohrožených a chráněných druhů živočichů.

Písečný rybník je po „hlaváčkové“ sezóně v Horkách nejnavštěvovanější lokalitou. Nárůst návštěvnosti vzrostl zejména

v době covidu, kdy se lidé více pohybovali v přírodě, vyhýbali se davům, a proto vyhledávali okolí klidného rybníku.

Nesmíme ovšem zapomínat, že se jedná o přírodní rezervaci, ve které jsou určitá omezení. Týká se to především vjezdu motorových vozidel na hráz. Bohužel značka zákazu vjezdu od sýpky je už roky zničená, ale právě teď se pracuje na její obnově. Letos jsem také zaznamenal ohniště na společné dělicí hrázi rybníků. Také venčení psů na volno, někteří se dokonce i koupou v době hnízdění vodního ptactva, je v rezervaci zakázáno. Mějte, proto prosím své psy nejen v tomto období na vodítku.

Další a jednoznačně největší problém jsou odpadky. Úklid kolem rybníku vždy v únoru a březnu provádím už nejméně šest let. Za tu dobu jsem nasbíral neskutečné množství odpadu, které nacházím i v odlehlejších částech rybníku. Mimo jiné pneumatiky, linolea, eternit, železné trubky, v součtu kolem 400 kusů různých PET lahví, 50 kusů lahví skleněných a mnoho dalšího smetí.

U rybníku se teď v době karantény pohy-

bují desítky lidí a místo toho, aby si užívali čistou přírodu, bez výčitek odhodí plastovou láhev, plechovku od piva nebo obal od čokoládové tyčinky.

Prosím, buďte ohleduplní a odneste si vše, co do přírody nepatří, zpět domů.

Chovejme se v přírodě tak jako zvířata, stejně tiše a nenápadně.

Aleš Prágr

Španělská rodina Tovar a kultura renesance v Miloticích

V aktuálním čísle Zpravodaje budu pokračovat informacemi o druhé a třetí generaci rodu Tovar. Právě třetí generace vlastnila v posledních dvou desetiletích 16. století Milotice.

Po zemřelém zakladateli středoevropské větve tohoto rodu Ludvíkovi I. (+1553) zůstalo pět dětí. O nejstarším synu Bernardovi (kolem 1535 – kolem 1557) se neví téměř nic, zemřel s největší pravděpodobností zanedlouho po svém otci. Nejstarší Ludvíkova

dcera Anna Marie (kolem 1538 – po 1586) působila jako dvorní dáma na dvoře v Innsbrucku a v roce 1561 se provdala za rytíře Jana Španovského z Lisova (kolem 1535 – 1582/1583).

Španovští náleželi k nižší české šlechtě a byli augšpurského vyznání. Jan zdědil po svém otci Oldřichovi polovinu města Pacova a zemřel na přelomu roku 1582/83 na Hrádku. Vdova Anna Marie pak spravovala Pacov za nezletilé syny Oldřicha a Ludvíka a v roce

1584 jej prodala svému švagrovi Michalovi. Anna Marie zemřela někdy po roce 1586. U prostřední dcery Markéty (kolem 1540 – před 1578) jsou známá v podstatě pouze přibližná data jejího narození a úmrtí. Nejmladší z dcer Alžběta (1545 – 1589) působila kolem roku 1561 jako hofmistryně císařských dětí. Kolem roku 1568 se provdala za rakouského šlechtice Jiřího Ehrenreicha I. svobodného pána z Rogendorfu (1536 – 1589). Jiří Ehrenreich byl synem Viléma

Rogendorfa, který se proslavil velením nad obranou města Vídně při jeho prvním oblehání Turky v roce 1529.

Z manželství Alžběty a Jiřího Ehrenreicha vzešli synové Vilém a Kašpar a dcera Anna Zuzana (1583 – 1616). Oba manželé zemřeli údajně ve stejný den 13. září 1589. Sestra Jiřího Ehrenreicha Kristýna (1540 – 1621) se v roce 1589 provdala za vdovce Hynka staršího Bruntálského z Vrbna (1534 – 1596), který v letech 1590 – 1594 působil jako moravský zemský hejtman. Byla to právě Kristýna Bruntálská z Vrbna, roz. z Rogendorfu, která získala v roce 1597 po svém příbuzném Bernardu Ludvíku Tovarovi milotický zámek s celým panstvím, ale to bych předbíhal.

Nejdůležitější postavou z našeho hlediska byl druhorozený syn Ludvík II. (kolem 1536 – ?1599). U něj však vystupuje na povrch mnoho otazníků a nekorespondujících údajů. Pro podání jejich možného řešení není ve Zpravodaji místo. Shrnu pouze následující. Stejně jako otec a bratr Bernard byl i Ludvík II. přijat do českého panského stavu. V únoru 1557 si Ludvík II. vzal Alžbětu, dceru Bernarda z původně španělského rodu de Menesis. Při tomto sňatku byl Ludvík II. v hodnosti císařského kráječe. Z tohoto manželství vzešly čtyři děti: Bernard Ludvík (1557/1558 – 1597), budoucí vlastník milotického panství, Zuzana (kolem 1560 – 1590), Barbora a Alžběta (obě zemřely po roce 1597). Zuzana se v roce 1580 provdala za Jana Jakuba svobodného pána Löbla na Greinburgu (+1602). Barbora a Alžběta byly už obě k roku 1595 přivdány do rodiny Hardeggů. Ve věku asi 50 let se Ludvík II. v červenci 1587 oženil podruhé, ovšem koho si tehdy bral, není jasné. Známý nejsou ani další Ludvíkovy osudy, včetně roku jeho úmrtí.

Pokračovatelem rodu Tovar, tolik významným pro Milotice, se stal syn Ludvík II. z prvního manželství, který nesl poněkud symbolicky jména obou synů Ludvíka I. a zároveň jména obou svých dědů, Bernarda Ludvíka. Přibližnou dobu jeho narození je možné klást na přelom roku 1557 a 1558. V době nezletilosti byli jeho poručníky tchán jeho tety Vilém Rogendorf a rodinný přítel Jeroným Beck, rada dvorské komory. Díky postavení Tovarů u dvora se Bernardu Ludvíkovi dostalo jistě kvalitního vzdělání, které završil studiem na univerzitě ve Štrasburku. Zde totiž existuje k roku 1576 zmínka o jeho studiu. Poněvadž se však matricule štrasburské univerzity ztratily, není známo, který obor studoval.

Bernard Ludvík působil jako komoří arcivévodovy Arnošta Habsburského (1553 – 1595), syna císaře Maxmiliána II. (císařem 1564 – 1576), a to snad už záhy po roce 1576, kdy začal Arnošt vládnout rakouskému arcivévodství. V jeho službách se nacházel až do samého konce arcivévodova života. Vazby měl mladý Tovar také na arcivévodovy bratry: arcivévodu Maxmiliána (1558 – 1618) a císaře Rudolfa II. (císařem 1576 – 1612), kterému půjčoval peníze a v prosinci 1584 byl součástí jeho doprovodu při stěhování císařského dvora z Vídně do Prahy.

Podle indexu Konsorcia evropských výzkumných knihoven měl Bernard Ludvík ovládat čínštinu, což může znít ve středo-evropské oblasti poněkud exoticky. Avšak Bernardova více či méně vzdálená příbuzná Marie de Vilhena, dcera mořeplavce Sancha Tovara (kolem 1465 – 1547), byla v portugalské Évoře největší vlastníci otroků včetně těch z Číny.

Zástupce třetí generace Tovarů Bernard Ludvík se kolem roku 1579 oženil s příslušnicí významného českého rodu, dcerou Zdeňka Berky z Dubé a Lipé a Kateřiny, roz. Haugvicové z Biskupic, Alenou (kolem 1556 – 1600). V literatuře se Alena často vyskytuje také pod jménem Elena či Helena. Jejimi bratry byli mimo jiné Ladislav Berka z Dubé a Lipé (kolem 1560 – 1613), od r. 1583 nejvyšší zemský komorník Království českého a v letech 1603 – 1604 a 1608 moravský zemský hejtman, a Zbyněk Berka z Dubé a Lipé (1551 – 1606), pražský arcibiskup v letech 1592 – 1606. Co se potomků týká, z manželství Bernarda Ludvíka a Aleny je pouze známá dcera Alžběta Marie, narozená kolem roku 1590.

Středo-evropská větev rodu Tovar byla zámožná. Dokládá to například fakt, že Ludvík I. půjčil panovníkovi 9000 zlatých, stejně jako že Bernardu Ludvíkovi dlužil císař Rudolf II. kolem roku 1595 sumu asi 100 000 zlatých, kterou si od něho vypůjčil. Majetnost Tovarů je patrná i z nákupů panství a aktivitě v nich, především ve třetí generaci.

Na konci 70. let 16. století Bernard Ludvík Tovar, čerstvě zletilý a přebírající otěže rodu, hledal sídlo, kde by se mohl trvale a nerušeně usadit. Ra-

kouské panství Enzesfeld s hradem měla totiž rodina od panovníka pouze v zástavě (rod jej fakticky nevlastnil) a navíc zde (až do roku 1588) bydlela Bernardova babička Zuzana. Stejně tak český Kašperk měl Bernard Ludvík jenom v zástavě a zřejmě proto se ho na konci 70. let zbavil. Volba nového a více vyhovujícího rodového sídla padla právě na jihomoravské Milotice.

Důvodů pro to bylo zcela jistě několik. Předně byly Milotice v majetku manželčina příbuzného Václava Haugvice staršího z Biskupic. Panství rovněž leželo ve strategické blízkosti Vídně, Brna i Prahy. Na rozdíl od Enzesfeldu byly Milotice také dále od tureckého ohrožení, které pomalu zase začínalo hrozit. Domnívám se také, že v zakoupení Milotic je možné spatřovat i úsilí Bernarda Ludvíka proniknout do Tovary dosud netknutého moravského šlechtického prostředí. V neposlední řadě zřízením sídla v Miloticích zůstala manželka Alena v „domácím“ prostředí. K zakoupení Milotic, které se tak staly prvním dědičným majetkem rodu v celé monarchii, došlo na přelomu let 1579/80. Milotické panství tehdy tvořily vsi Milotice, Čeložnice s pustou vsí Hostašov, Mistrín, Nětčice, Skoronice, část Vacenovic a pustá ves Borky. O tom, co se v Miloticích začalo následně dít, se čtenář dozví příště.

Václav Lunga

Renesanční památky z dob Bernarda Ludvíka Tovara v Miloticích: podstavce soch Malé Kalvárie (vlevo nahoře), pranýř pod kostelními schody (vpravo nahoře), socha boha Januse v zámku (vlevo dole) a křtitelnice, která dnes slouží jako podstavec kříže naproti hřbitovni kaple (vpravo dole).